

മന്ത്രത്തിന്റേയും യന്ത്രത്തിന്റേയും നിന്തര പ്രയോഗത്തിലൂടെ അന്തരം സമാപ്തം

ബാഹ്യാദ സർവ്വ കൃതികളുടേയും വർത്തമാന സ്ഥിതിയും അന്തിമ സ്ഥിതിയും രണ്ടും കാണുകയാണ്. എവിടെയെല്ലാമാണ് വർത്തമാന സ്ഥിതിയും അന്തിമ സ്ഥിതിയും തമ്മിൽ അന്തരം കാണപ്പെടുന്നത്, എവിടെയെല്ലാമാണ് കൂടുതൽ അന്തരം കാണപ്പെടുന്നത്. കൂടുതൽ അന്തരം എന്തുകൊണ്ടാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്? ലക്ഷ്യം എല്ലാവർക്കും ഒന്നേയുള്ളൂ സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠമായിത്തീരുക. പദവി പ്രാപ്തമാക്കിത്തരുന്നയാളും ഒന്നേയുള്ളൂ. സമയത്തിന്റെ വരദാനവും വരദാതാവിന്റെ വരദാനവും എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗവും ഒന്നാണ്. കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നയാളും ഒന്നാണ്. എന്നിട്ടും ഇത്രയും അന്തരം എന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇതിന്റെ കാരണമെന്താണ് -ആ കാരണത്തെ നോക്കുകയായിരുന്നു.

വർത്തമാന സമയപ്രമാണം മുഖ്യ കാരണമെന്താണ് കണ്ടത്? ഒന്ന് ആദ്യമാദ്യം ബാഹ്യാദയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച മഹാമന്ത്രം -മന്ത്രം ഭവ: അഥവാ ഹം സോ ദേവത, ഈ മന്ത്രത്തെ സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുന്നില്ല. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പോലും മന്ത്രം ആരും മറക്കാറില്ല. മന്ത്രം മറക്കുക എന്നാൽ ഗുരുവിൽ നിന്നും അകന്നു പോകുമോ എന്ന ഭയം ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ കൂട്ടിയായതിനു ശേഷം എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഭക്തരുടേതു പോലുള്ള ഭയമോ അകന്നു പോയി, പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ അധികാരി എന്ന തോന്നലിനെ മുതലെടുത്ത് ബാബ നൽകിയ മന്ത്രത്തെ അഥവാ ശ്രീമത്തിനെ പൂർണ്ണ രീതിയിൽ പ്രാപ്തമാക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് മന്ത്രം മറന്നു പോകുന്നു, രണ്ടാമത് മായാജീത്താകുന്നതിനു വേണ്ടി യന്ത്രങ്ങളൊന്നും സമയത്തിന് പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നില്ല. അഥവാ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ -മന്ത്രവും യന്ത്രവും, പ്രാപ്തിക്കൽ ജീവിതത്തിനു വേണ്ടി യന്ത്രവും, ബുദ്ധിയോഗം ചേർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിയുടെ ഏകാഗ്രതയ്ക്കു വേണ്ടി മന്ത്രവും സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കുമെങ്കിൽ അന്തരം സമാപ്തമാകും. ദിവസവും കേൾക്കുന്നുണ്ട് കേൾപ്പിക്കുന്നുണ്ട് -മന്ത്രം ഭവ: എന്നാൽ എത്രത്തോളം സ്മൃതി സ്വരൂപമായി. ആദ്യത്തെ പാഠം മഹാമന്ത്രമാണ്. ഈ മന്ത്രത്തിന്റെ പ്രാപ്തിക്കൽ ധാരണയിലൂടെ ആദ്യ നമ്പറിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കും. ഈ ആദ്യ പാഠത്തിൽ കുറവുകൾ ഉള്ളതിനാൽ വിജയി ആകുന്നതിലും പുറകിലായിപ്പോകുന്നു. മന്ത്രം എന്തുകൊണ്ടാണ് മറക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാഹ്യാദ ഓരോ സമയത്തും സ്മൃതിയെ പ്രതി നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ മറന്നു പോകുന്നു.

അമൃതവേളയിലെ സ്മൃതിയുടെ സ്വരൂപം, ഈശ്വരീയ പഠിപ്പിന്റെ സ്മൃതി സ്വരൂപം, കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ കർമ്മിയായിരിക്കുന്ന സ്മൃതി സ്വരൂപം, ട്രസ്റ്റിയായി തന്റെ ശരീര നിർവ്വഹണാർത്ഥമുള്ള വ്യവഹാരത്തിന്റെ സമയത്തുള്ള സ്മൃതി സ്വരൂപം, അനേകം വികാരി ആത്മാക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഉള്ള സ്മൃതി സ്വരൂപം, വൈഭ്രഞ്ചൻസുള്ള ആത്മാക്കളുടെ വൈഭ്രഞ്ചൻ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള സ്മൃതി സ്വരൂപം, എല്ലാ നിർദ്ദേശങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഭാവിയിൽ സമയത്തിനനുസരിച്ച് വസ്ത്രം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും, ഓരോ സമയത്തെയും വസ്ത്രവും അലങ്കാരങ്ങളും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഈ അഭ്യാസം ഇവിടെ ധാരണ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഭാവിയിൽ പ്രാലബ്ധ രൂപത്തിൽ അത് പ്രാപ്തമാകും. അവിടെ സ്ഥൂല രൂപത്തിൽ വസ്ത്രം മാറുന്നു, ഇവിടെ സമയത്തിനനുസരിച്ച് കാര്യത്തിനനുസരിച്ച് സ്മൃതി സ്വരൂപമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെ അഭ്യസിക്കുന്നുണ്ടോ അതോ മറന്നു പോവുകയോ? ഈ സമയത്തെ നിങ്ങളുടെ അഭ്യാസത്തിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നമായി ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലെ വിശേഷപ്പെട്ട പ്രശസ്ത ക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം സമയത്തിനനുസരിച്ച് വസ്ത്രം മാറുന്നു. ഓരോ ദർശന സമയത്തിനും അതിന്റേതായ വസ്ത്രമുണ്ട്. എങ്കിൽ ഇത് ഏത് ആത്മാക്കളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമാണ്? ഏത് ആത്മാക്കളാണോ സംഗമയുഗത്തിൽ സമയത്തിനനുസരിച്ച് സ്വരൂപം മാറുവാൻ അഭ്യസിച്ചത്, അവരുടെ. ബാഹ്യാദ കൃതികളുടെ മുഴുവൻ ദിവസത്തേയും ദിനചര്യ പരിശോധിക്കുകയാണ്. റിസൾട്ടിൽ സമയപ്രമാണമുള്ള സ്മൃതി സ്വരൂപത്തിന്റെ അഭ്യാസം കുറവാണ് കാണുന്നത്. സ്മൃതിയുണ്ട് പക്ഷേ സ്വരൂപത്തിൽ വരുവാൻ അറിയില്ല. സമയം അമൃതവേളയായിരിക്കും, വിശേഷിച്ചും കൂട്ടികൾക്ക് സർവ്വശക്തികളുടെയും വരദാനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന സമയം, സർവ്വ അനുഭവങ്ങളുടെയും വരദാനം ലഭിക്കുന്ന സമയം, ബാബയ്ക്കു സമാനം ലൈറ്റ് ഹൗസ്സിന്റെയും മൈറ്റ് ഹൗസ്സിന്റെയും സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് പരിശ്രമം കുറവും പ്രാപ്തി കൂടുതലും ലഭിക്കുന്ന ഗോൾഡൻ സമയം. ആ സമയത്ത് ആവശ്യമായ മാസ്റ്റർ ബീജരൂപ സ്ഥിതി, വരദാനി സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതി എന്നിവയ്ക്കു പകരം സമർത്ഥ സ്വരൂപത്തിനു പക

രം, ബാപ് സമാൻ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം, ഏതു സ്വരൂപമാണ് ധാരണ ചെയ്യുന്ന ത്. ഭൂരിപക്ഷവും പരാതികളും പരിഭവങ്ങളും പറയുന്ന പശ്ചാത്താപ സ്വരൂപമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. വര ദാനി വിശ്വ കല്പാണകാരി സ്വരൂപത്തിനു പകരം സ്വയത്തിനു വേണ്ടി വരം ചോദിക്കുന്നവരായി മാറുന്നു അല്ലെങ്കിൽ തന്നെക്കുറിച്ചോ മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചോ പരാതികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. സമയത്തിനനു സരിച്ച് സ്മൃതി സ്വരൂപമാകാത്തതുകൊണ്ട് സമർത്ഥ സ്വരൂപമാകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം മുഴു വൻ ദിവസത്തേയും ദിനചര്യയിൽ ഇപ്പോൾ കേൾപ്പിച്ചതു പോലെ സമയപ്രമാണം സ്വരൂപം ധാരണ ചെയ്യാത്തതു കാരണം സഫലത ലഭിക്കുന്നില്ല. പ്രാപ്ത്തി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പിന്നെ ചോദിക്കും -സന്തോഷം ലഭിക്കാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്, അതിന്റെ കാരണമെന്താണ്? മന്ത്രവും യന്ത്രവും മറന്നു പോകുന്നു.

ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് പ്രശസ്തരായവർ അഥവാ ആരെയാണോ വലിയ ആളുകൾ എന്നു പറയുന്നത്, അവരും അഭ്യസിക്കുന്നു, എങ്ങനെയായിരിക്കണം സ്റ്റേജിൽ കയറുമ്പോൾ, അതിനനുസരിച്ചുള്ള വസ്ത്രം, അതിന നുസരിച്ചുള്ള രൂപം, സ്വഭാവം എല്ലാം അങ്ങനെയാക്കി മാറ്റും, സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ഉത്സവത്തിന്റെ സ്റ്റേജാ ണെങ്കിൽ തന്റെ സ്വരൂപം അതിനനുസരിച്ചുള്ളതാകും. "എങ്ങനെയുള്ള സ്റ്റേജാണോ, അങ്ങനെയുള്ള സ്വരൂപം" അതിന്റെ അഭ്യാസി ആകുന്നു. അല്പകാലത്തേയ്ക്കായിരിക്കാം, കൃത്രിമമായിരിക്കാം, എന്നാൽ അങ്ങനെ അഭ്യസിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ, എല്ലാവരുടേയും മഹിമയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നു. അവരുടേത് കൃത്രിമമാണ് നിങ്ങളുടേത് റിയലാണ്. അതിനാൽ റിയാലിറ്റിയുടേയും റോയലിറ്റിയുടേയും അഭ്യാസിയാ കൂ. "ആരാണോ, എങ്ങനെയാണോ, ആരുടേതാണോ" ആ സ്മൃതിയിൽ ഇരിക്കൂ. ആദ്യം മനനം ചെയ്യു ഓരോ സമയത്തിനനുസരിച്ചുള്ള സ്വരൂപമായിരുന്നോ? അങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഉടൻ തന്നെ പരി ശോധിച്ച് മാറ്റം വരുത്തൂ. കർമ്മം ചെയ്യും മുൻപ് സ്മൃതി സ്വരൂപത്തെ പരിശോധിക്കൂ, കർമ്മം ചെയ്ത ശേഷമല്ല പരിശോധിക്കേണ്ടത്. എന്തെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന് എവിടേയ്ക്കെങ്കിലും പോകണമെങ്കിൽ പോകും മുൻപ് അതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തണം, പോയ ശേഷമല്ല. അങ്ങനെ ഓരോ കാര്യം ചെയ്യുന്ന തിനും മുൻപായി അതിനുകുന്ന സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തൂ. ചെയ്ത തിനു ശേഷം ചിന്തിച്ചാൽ കർമ്മത്തിന്റെ പ്രാപ്തിക്കു പകരം പശ്ചാത്താപമാണുണ്ടാവുക. ദ്വാപരം മുതൽ പ്രാപ്തിക്കു പകരം പ്രാർത്ഥനയും പശ്ചാത്താപവും ചെയ്തു എന്നാലിപ്പോൾ പ്രാപ്തിയുടെ സമയമാ ണ്. അതിനാൽ പ്രാപ്തിയുടെ ആധാരമാണ് -"സമയത്തിനനുസരിച്ച് സ്വരൂപം". ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ എന്തു കുറവാണ് വരുത്തുന്നതെന്ന്? എല്ലാവർക്കും അറിയാം, അറിവിന്റെ കാര്യത്തിൽ എല്ലാം അറിയു ന്നവരായിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ അറിഞ്ഞ ശേഷം അതനുസരിച്ച് നടക്കണം, അതായി തീരണം. അഥവാ വിസ്മൃതിക്കു ശേഷം ആരെങ്കിലും അറിവു നൽകുകയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യരുതായിരുന്നു, ഇങ്ങനെയാണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്, എങ്കിൽ എന്തു പറയും? ഇങ്ങനെ ഉത്തരം നൽകും എനിക്കെല്ലാം അറിയാം, നിങ്ങൾക്കതൊന്നും അറിയില്ല. അപ്പോൾ എല്ലാ പോയന്റുകളും അറിയുന്നവരായില്ലേ. പക്ഷേ എല്ലാം അറിയുന്നവർ ദുർബ്ബലരാകുന്നതെങ്ങനെയാണ്? ഇത്രയും ദുർബ്ബലർ, ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞു കൊണ്ടു തന്നെ ചെയ്തു പോകുന്നു. അപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിൽ നമ്പർ വണ്ണാകുന്നതു പോലെ അതനുസരിച്ച് നടക്കുന്ന കാര്യത്തിലും നമ്പർ വണ്ണാകണം, മനസ്സിലായോ. അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യണം? കേൾക്കണം അതിന്റെ സ്വരൂപമാകണം. ഓരോ ആഴ്ചയിലും ഓരോ സമയത്തിനനുസരിച്ച് സ്മൃതി സ്വരൂ പമാകുവാൻ അഭ്യസിക്കൂ. അതിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ അനുഭൂതി എടുക്കൂ.

സദാ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരുന്നാണോ ഓരോ കാര്യവും ചെയ്യുന്നത്? ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ഇരി ക്കുക സഹജമാണോ പ്രയാസമാണോ? അഥവാ സഹജമായ കാര്യമാണെങ്കിൽ നിരന്തരം ഓർമ്മ ഉണ്ടാക ണമല്ലോ. സഹജമായ കാര്യങ്ങൾ നിരന്തരമായും സ്വാഭാവികമായും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നിരന്തരം ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കാറുണ്ടോ? ഓർമ്മ നിരന്തരമായിരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വളരെ സഹജമാണ്. എന്തുകൊണ്ട്? അഥവാ ലൗകിക രീതിയിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ -സ്വാഭാവികമായും സഹജമായും ആരുടെ ഓർമ്മയാണുണ്ടാവുക? ആരോടാണോ സ്നേഹം അവരുടെ. ഏതു വ്യക്തിയോടാണോ വൈഭ വത്തിനോടാണോ സ്നേഹം, ആ വ്യക്തി, വൈഭവം ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ ഓർമ്മയിൽ ഉണ്ടാകും. ദേഹ ത്തിനോടു സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ദേഹാഭിമാനം മറക്കുക സാദ്ധ്യമാണോ? അല്ലല്ലോ. ആഗ്രഹിച്ചാലും മറ ക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അരകല്പമായി ദേഹത്തോടു വളരെ സ്നേഹ മായിരുന്നു. എങ്ങനെ ലൗകിക രീതിയിലും പ്രിയപ്പെട്ട വ്യക്തിയും വസ്തുവും ഓർമ്മയിലിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ഇവിടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതിലും പ്രിയപ്പെട്ടതാരാണ്? ബാബയല്ലേ! അതിനെക്കാൾ പ്രിയ പ്പെട്ടതായി ആരും ഉണ്ടാവില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടയാൾ എന്ന നിലയ്ക്ക് ബാബയുടെ ഓർമ്മ സഹജവും നിരന്തരവുമായിരിക്കേണ്ടേ? എന്നിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ആകുന്നില്ല? അതിന്റെ കാര ണമെന്താണ്? അതിൽ നിന്നും തെളിയുന്നത് ഇപ്പോഴും എവിടെയോ കുറച്ചു സ്നേഹം ഉടക്കി നിൽക്കു

ന്നുണ്ട്. മുഴുവൻ സ്നേഹവും ബാബയ്ക്കായി കൊടുത്തിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് നിരന്തരമായ ഓർമ്മയ്ക്കു പകരം, ഒരേ ഒരു ബാബയ്ക്കു പകരം, മറ്റു ഭാഗത്തേക്കു ബുദ്ധിപോകുന്നത്. അപ്പോൾ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ബാബയുടെ സ്നേഹം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ, ആത്മീയ സ്നേഹം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആത്മാവാണെങ്കിൽ ആത്മാവിന്റെ സ്നേഹവും ആത്മീയമായിരിക്കേണ്ടേ? എങ്കിൽ ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടോ? അനുഭവമുള്ള കാര്യം ഒരിയ്ക്കലും മറക്കില്ല. ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവം അത് ഒരു സെക്കന്ററിന്റെ ആണെങ്കിൽ പോലും എത്ര ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഒരു സെക്കന്ററിന്റെ ആ സ്നേഹംപോലും അനുഭവമാകുന്നുവെങ്കിൽ മുഴുവൻ ദിവസവും എന്തായിരിക്കും? ഏതെങ്കിലും ശക്തിശാലിയായ ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഒരു തുള്ളി പോലും വളരെയധികം പ്രവർത്തിക്കും. ശക്തിയില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവിന്റെ എത്ര തുള്ളികൾ ഒഴിച്ചാലും അത്രയും പ്രവർത്തിക്കില്ല. അതുപോലെ ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു നിമിഷം പോലും വളരെയധികം ശക്തി നൽകും, അത് ഓർമ്മയുടെ അഭ്യാസത്തെ സഹായിക്കും, അപ്പോൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നോ അതോ കേട്ടു അംഗീകരിച്ചു അത്രമാത്രമാണോ? പരിശോധിക്കൂ, ബാബയിൽ എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടോ അതിന്റേയെല്ലാം അനുഭവിച്ചിരുന്നോ? എത്രമാത്രം അനുഭവിച്ചിരുന്നോ അത്രത്തോളം മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാനാണ്. പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സ്പീഡ് കുറയുന്നതിന്റെ കാരണം അനുഭവത്തിനു പകരം കേൾപ്പിക്കുന്നവർ മാത്രമാകുന്നുതുകൊണ്ടാണ്. അനുഭവത്തിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ സ്പീഡ് ഓട്ടോമാറ്റിക്കായി വർദ്ധിക്കുന്നു. ബാബ സദാ സമർത്ഥനാണ് അതുപോലെ സ്വയത്തെ സദാ സമർത്ഥനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ബാബ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ദുർബ്ബലനും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് സമർത്ഥനുമായോ അതോ സദാ സമർത്ഥനായോ? സദാ സമർത്ഥനാണ് അല്ലേ. അങ്ങനെയൊക്കെയാണു സമർത്ഥത ദാനമായി എല്ലാവരും ബാബയിൽ നിന്നും എടുക്കുന്നത്. ബാബ സമർത്ഥതയുടെ സ്വരൂപവും ദാതാവുമാണെങ്കിൽ കുട്ടികൾ ആരാകണം? സമർത്ഥത എടുക്കുന്നവരോ കൊടുക്കുന്നവരോ? ബാബ വരുമ്പോൾത്തന്നെ സർവ്വാധികാരിയാക്കുന്നു. വരുമ്പോൾത്തന്നെ എല്ലാം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്? ചോദിക്കാതെ തന്നെ ലഭിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ചോദിക്കുന്നതെന്തിന്? ചോദിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം ലഭിക്കുന്നില്ല. ആതിലാണോ ജ്ഞാനമില്ലാത്തത് അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും - "ശക്തി തരൂ, സഹായിക്കൂ" എന്നൊക്കെ. സഹായം നേടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമിതാണ് -യെര്യം. കുട്ടികൾ യെര്യം വെയ്ക്കും ബാബ സഹായിക്കും. യെര്യമുണ്ടെങ്കിൽ കോടി മടങ്ങ് സഹായം ലഭിക്കും. ഒന്ന് കൊടുത്ത് ലക്ഷങ്ങൾ നേടുക -ഈ കണക്കിനെക്കുറിച്ച് അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? അതുകൊണ്ട് യെര്യം ഒരിയ്ക്കലും കൈവിടരുത്. യെര്യം കൈവിട്ടാൽ സമ്പത്തു കൈവിട്ടു എന്നാണ് അർത്ഥം, സമ്പത്തു കൈവിട്ടു എന്നാൽ ബാബയെ കൈവിട്ടു. എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും, എങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികൾ വന്നാലും യെര്യം കൈവെടിയരുത്. യെര്യം പോയാൽ ശ്വാസം പോയി. യെര്യമാണ് ഈ മർജ്ജിവാ ജന്മത്തിന്റെ ശ്വാസം. ശ്വാസം തന്നെ പോയാൽ പിന്നെ ബാക്കി എന്തുണ്ട്? യെര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അബോധാവസ്ഥയിൽ നിന്നും ബോധത്തിലേയ്ക്കുവരും. സ്വന്തം വളരാൻ കാരണം തന്നെ യെര്യമാണ്. യെര്യത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് ചന്ദ്രൻ വരെ എത്തിയത്, രാത്രിയെ പകലും പകലിനെ രാത്രിയുമാക്കുന്നു. യെര്യത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ട് പോകുന്നവർക്ക് സഹജമായി വരദാനം പ്രാപ്തമാകുന്നു, ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹജമായിത്തീരുന്നു. അസംഭവ്യമായത് സംഭവ്യമായി മാറുന്നു. എല്ലാവരും നോക്കുകയാണ് ബ്രഹ്മാകുമാരികൾ എന്താണ് പറയുന്നത് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് എന്താണോ പറയുന്നത് അത് പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടു വരുന്നവരാകൂ. "ഭഗവാനെ ലഭിച്ചു" "ഭഗവാനെ ലഭിച്ചു" എന്നു മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുന്നുണ്ട്, എങ്കിൽ ഭഗവാനെ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മറ്റൊന്നെങ്കിലും ലഭിക്കുവാൻ ബാക്കിയുണ്ടോ, അതുകൊണ്ടല്ലേ ബുദ്ധി ആ ഭാഗത്തേയ്ക്കു പോകുന്നത്? അതിനാൽ സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടേയും അനുഭവം എല്ലാവരുടേയും മുന്നിൽ കാണിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ശക്തി സ്വരൂപം കാണുവാൻ എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മഹാരഥികൾ ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പ്ലാനുണ്ടാക്കണം. വിപ്ലവവിനാശകനാകാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്താണ്? ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് എന്താണോ നടക്കുന്നത് അത് നടക്കുവാനുള്ളതാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ട് പോവുകയാണോ? ആത്മാക്കൾക്ക് അമംഗളം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ദയാഹൃദയൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് ആ ആത്മാക്കൾക്ക് അമംഗളം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ എന്തു ചെയ്യണം? ഇതിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും യുക്തി രചിക്കണം. അന്തരീക്ഷത്തെ ശക്തിശാലിയാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു പ്ലാനുണ്ടാക്കണം. ഇപ്പോൾ ഇതൊരു തരംഗമാണ് -ഒരു പൊതുവായ വിപ്ലവം, അതിൽ അനേകം ആത്മാക്കളുടെ അമംഗളമിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെക്കാലത്തെ ഒരു തരംഗമാണ് -പല ആത്മാക്കളും സ്വന്തം അമംഗളത്തിനു നിമിത്തമാകുന്നു. അവർക്കു വേണ്ടി ഒരു പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ. മഹാരഥികൾ സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ പ്ലാനുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതും അന്തരീക്ഷത്തിൽ പരക്കുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തെ മാറ്റണം. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് വിപ്ലവവിനാശകൻ എന്നു നിങ്ങൾക്കു പേരുള്ളത് സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും കാണപ്പെടണം. അഗ്നി ശമനസേനയ്ക്ക് തീപ്പിടിച്ച് എന്നു കേട്ടാൽ അത് കെടുത്താതെ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല, എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ജോലിയാണെങ്കിലും പ്ലാനുണ്ടാക്കി അവർ അത് കെടുത്തും. നിങ്ങളും വിപ്ലവ

വിനാശകരമാണ്. അന്തരീക്ഷം എങ്ങനെ മാറും? സങ്കല്പങ്ങൾ രചിക്കുക അപ്പോൾ അന്തരീക്ഷം മാറും. ഇതിനെ നിസ്സാരമായി കാണരുത് -ഇതൊക്കെ ആരംഭം മുതൽ ഉള്ളതാണ്, ഈ വിപ്ലവങ്ങളൊക്കെ വരേണ്ടതാണ്, ഈ വ്യക്തം ജീർണ്ണിക്കുക തന്നെ വേണം.....ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുത്. വന്നിരിക്കുന്ന വിപ്ലവത്തെ ഇല്ലാതാക്കൂ. സ്ഥൂലമായിട്ടൊരു നഷ്ടം വരുന്നത് നോക്കിയിരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ, നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ ദൂരെ നിന്നുതന്നെ ഓടുന്നു, സ്വാഭാവികമായി രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സങ്കല്പം വരുന്നു. ഇതൊക്കെ നടക്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഡ്രാമയാണ്, ഓരോ ആത്മാവിനും തന്റേതായ പാർട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഇളക്കത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നില്ല എന്നാൽ രക്ഷയും ദയയും നൽകേണ്ടവരാണ് -ഈ ഭാവനയോടുകൂടി ചിന്തിക്കണം. വിപ്ലവവിനാശകനാകണം എന്ന ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ലക്ഷ്യം വച്ച കാര്യം സാവകാശം നടക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ലക്ഷ്യവും ശ്രദ്ധയും മാത്രം മതി. മഹാരഥികൾ സ്വയത്തെ പ്രതി സർവ്വ വിധികളും സർവ്വ ശക്തികളും ഉപയോഗിക്കരുത്. ഈ ചിന്ത നടക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ? നടക്കണം. ഇവരിൽ നിന്നും അകന്നു പോകരുത്. അകന്നു പോവുകയാണെങ്കിൽ ഒറ്റയ്ക്കൊരു രാജാവാകും. വിശ്വ മഹാരാജാവാകില്ല. വിശ്വമംഗളത്തിനുള്ള ഭാവന പുലർത്തുമ്പോൾ വിശ്വ മഹാരാജനായി മാറും.

വരദാനം- വിപ്ലവങ്ങളെ മനോരഞ്ജനത്തിനുള്ള കളിയെന്നു മനസ്സിലാക്കി കടന്നു പോകുന്ന നിർവിപ്ലവ വിജയിയായി ഭവിക്കൂ!

വിപ്ലവം വരുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ് പക്ഷേ വിപ്ലവം നിങ്ങളെ തോൽപ്പിക്കരുത്. വിപ്ലവം വരുന്നതു തന്നെ ശക്തിശാലിയാക്കുവാനാണ്, അതുകൊണ്ട് വിപ്ലവങ്ങളെ ഭയപ്പെടുന്നതിനു പകരം മനോരഞ്ജനത്തിനുള്ള കളിയെന്നു മനസ്സിലാക്കി കടന്നു പോകണം, അപ്പോൾ പറയാം നിർവിപ്ലവ വിജയി. സർവ്വശക്തിവാനായ ബാബയുടെ കൂട്ടുള്ളപ്പോൾ ഭയപ്പെടേണ്ട യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും ബിസിനയായിരുന്നാൽ നിർവിപ്ലവനമാകാം. ബുദ്ധി ഫ്രീ ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ് വിപ്ലവം അഥവാ മായ കടന്നു വരുന്നത്, ബിസിനയായിരുന്നാൽ മായ അഥവാ വിപ്ലവം അകന്നു പോകും.

സ്റ്റോഗൻ-സുഖത്തിന്റെ ഖജനാവ് സ്വരൂപിക്കുന്നതിന് മര്യാദയോടുകൂടി ഹൃദയം കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും സുഖം കൊടുക്കൂ.